

DE RECTITVDINE CATHOLICE

Gtori repente surripiat inimicus, vel per fatuam incuriam serpat ad animam aduersarius audus: Et cum in sensum vobis turpem suggesserit cogitationem, proponite vobis futurum iudicium, inferni supplicium, gehennæ poenas, tartari tenebras, quæ impij patientur. Si hæc feceritis, statim turpis cogitatio euanesceat, nec vos deseret misericordia dei, quia verum est quod Propheta canit. Sperantes in domino misericordia circumdabit. Sed cum hæc omnia, auxiliante domino, impleueritis: scitote quia hoc moleste accepturus est diabolus, quod videt vos à societate sua discedere, & ob hoc fortasse aliquas nequitias aut infirmitates vobis immittet: nolite propter hoc desperare, quia ad vos probandos permittit hoc deus fieri, vt cognoscat si ex toto corde vos ad eius misericordiā tenetis, vel si veraciter in eum credatis. Sed vos cuncta patienter sufferte, & deum in omnibus benedicite: vt in vobis possit impleri quod scriptum est, Beatus vir qui suffert tentationem. Consoletur vos & hoc quod dicit Apostolus. 1. Cori. 11. Qui cum tribulamur, à domino corripimur, vt non cum hoc mundo damnemur. Necnon & illud, Prouer. 3. Flagellat autem dominus omnem filium quem recipit. Et illud, Quos deus amat, corrigit & castigat. Quod si semel vel bis nequitias quas immittit, viriliter atque fideliter pro dei amore sustinueritis, ita ipsum dominus à vestra infestatione dignabitur expellere, vt ulterius vobis nunquam possit nocere. Ita ergo si veri & non falsi Christiani estis, diabolicas circumuentiones fugite & despiciat, & tota mente ad deum tendite: & quæcunque aduersa vobis inimicus immiserit, patienter & fortiter toleretis. Nam & si per sortilegos aut diuinos aliqua prædicta fuerint, & ita euenerint, nolite mirari, quia spiritus per aëra volantes, facile possunt videre aliqua futura. De hac re diuina scriptura testatur dicens, Etiam si vera vobis dixerint, nolite credere eis: tentat enim vos dominus deus vester, vtrum timeatis eum vel non. Illud autem scitote, quia nec vos, nec aliquid quod ad vos pertinet, lædere potest inimicus, nisi quantum permiserit deus. Permittit autem hoc deus, quia peccata hominum hoc exigunt. Permittit autem duabus de causis, aut vt probet si boni estis, aut castiget si peccatores. Sed qui patienter dispensatione dei sustinuerit, cum perdidit aliquid dicat, Dominus dedit, dominus abstulit, sicut domino placuit ita factum est, sit nomen domini benedictum. Pro ista patientia, aut coronam recipiet si iustus est, aut indulgentiam, si peccator. Quod si murmurauerit, vel desperauerit, rerum pariter & animæ damnatione incurret. Sed mihi credite fratres, quia si ex toto corde & semper in timore dei permaueritis, & præcepta eius custodieritis, ita quod nihil ex gentili consuetudine obseruetis, nihil iam inimicus nocere poterit, sed omnia vestra prosperabuntur. Recto enim Christiano nec auguria, nec figmenta aliqua nocere possunt, quia vbi signum crucis cum fide & timore dei præcesserit, nihil ibi poterit nocere inimicus: tepidis vero & negligenter ideo nocere possunt, quia relinquentes dei præcepta, per vitæ suæ negligentiam praua opera exercendo, ipsi se dæmonum potestati spontanea tradunt voluntate, qui si in seruitio Christi perseuerarent, & per eius auxilium solummodo confiderent, nihil prorsus paterentur mali. Hæc ergo scientes, totis vos viribus ad eius misericordiā tenete, opera bona semper agite, & de substantia vestra pauperibus erogate: qui plus habet, plus tribuat: qui vero minus, de hoc ipso largiatur: beat? & hilaris vniuersus quod præualeat, tribuat, quia nimirum gaudebit multum, quia qui dat parum, accipiet multum: sicut dominus ad apostolos dicit, Ceterum accipiet,

& vitam eternam possidebit. Det igitur nummum, & comparat cœleste regnum, det paruam pecuniā, & emit vitam eternā. Tenete ergo vos ad eleemosynam, quia scriptum est, Eleemolyna à morte liberat: & qui eā fecerit, non ibit in tenebras. Vniuersusque quantum præualeat, tantum porrigat. Qui habet aurum, det aurum: & qui argentum, argentum: qui vero non habet pecuniā, cum bono animo det pauperibus buccellam: & si non habet integram, ex eo quod habet, frangat, & partem egeno tribuat. Sciat, quāuis parum tribuerit cum bono animo, deo acceptabile erit. Dominus enim non copia largitatis, sed beneuolentia & deuotione largientis delectatur & pascitur. Vt autem nullus pauper ab eleemolyna se excusare possit, ipse dominus pro calice aquæ frigidæ se mercedem esse redditurum promittit. Qui enim à domino plures facultates accepit, magis utique iudicij periculum sustinebit. Potuit nempe deus omnes diuites facere, sed pauperes in hoc mudo esse voluit, vt diuites peccata sua redimerent. Redimite ergo vos charissimi dū habetis precium, date elemosynam de bono & iusto labore, & non alterius rapina. Audite modo ante fores vestras pauperes rogantes, vt & ipsi pro vobis in die iudicij rogent. Prophetam audite clamantem, Qui auerterit aurem suā ab egeno, & ipse clamabit, & non exaudiet eum dominus. Date ergo deo quod vobis dedit, quia ipse accipit quod pauperibus datis. Ipsi quidem datis, sed vobis in futurum transmittitis, non vt vtrēm impleatis, sed vnde flamas extinguatis: quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleemolyna extinguit peccatū. Hinc dominus & per Prophetam dicit, Dabit singuli redemptionem animarum suarum, & non erit in eis morbus nec casus. Date ergo dum licet accipere redemptionem animarū vestrarum. Redimite vos ipsi dum viuistis, quia post mortem nemo vos redimere potest. Vniuersusque de quali ingenio vel artificio viuunt, de ipso decimam deo in pauperibus? vel in Ecclesijs donet: cōsideret, quia omnia dei sunt per quæ viuunt, siue terra, siue flumina, siue semina, vel omnia quæ sub cœlo sunt, vel super cœlos. Et si ipse non dedisset, nihil utique haberet: nam deus qui dignatur totum dare, decimam de suo dignatur nobis repetere, non sibi penitus, sed nobis profuturam: sicut ipse promittit per Prophetam dicens, Inferte, inquit, omnem decimationē in horreis meis, & probate me in his, dicit dominus: si non aperuero vobis fructus quæ possidetis super terrā, quod cognoscitis deo placere. Nolite de cuncta substantia vestra fraudare decimā, ne vobis nouem partes auferantur, & sola decima remaneat. Conuertimini ad huc, dicit dominus, vt aperiam vobis cataractas cœli, & effundam super vos benedictionē meam: Si igitur dederitis voluntariē, plus semper dominus dabit vobis. Si non dederitis quaticunque pauperes in quibus locis habitatis, fame mortui fuerint, tantorum homicidiorum rei eritis. Insuper immittet vobis dominus pestilentiam & famem, & perdetis totum quod habetis, necnon & animas vestras. Vt autem hæc vobis non veniant, festinate cum bono animo dare vnde animas vestras possitis redimere. Ne eligatis cui misericordiam faciatis, ne forte prætereatis eum qui meretur accipere, quia nescitis si Iesus dignatur aduenire. Scitote, quia quod pauperi datis vel peregrino, sedet in cœlo datis: qui dixit, Qui vos recipit, me recipit. Et, Quādiu fecistis vni ex minimis meis, mihi fecistis. Inter hæc autem omnia, quæ dominus præcepit exerceri bonitatis opera, nihil querit à vobis, nisi salutem animarum vestrarū, & vt custodiatis eius mandata. Quod si feceritis, dabit vobis, sicut per Moysen pollicitus est, pluuias cōgruo tēpore & terra vestra germen gignet suū, eritque abundantiā fructuum, pomorum,

Tobiæ. 4.

Prou. 21.

L

Eccli. 3.

Malac. 3.

M

Matt. 10.

Matt. 25.